

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1550/2007

z dnia 20 grudnia 2007 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 796/2004 ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001⁽¹⁾, w szczególności jego art. 145 lit. c), da), l), m), n) i p),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W skierowanym do Rady sprawozdaniu⁽²⁾ w sprawie wdrażania zasady współzależności Komisja przedstawiła możliwe do wprowadzenia ulepszenia w zakresie skuteczności i uproszczenia przepisów w tym zakresie. Aby ulepszenia te mogły być stosowane, należy zmienić rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004⁽³⁾ w kilku punktach.
- (2) Artykuł 143bb rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 przewiduje osobną płatność z tytułu owoców i warzyw w państwach członkowskich stosujących system jednolitej płatności obszarowej, o której mowa w art. 143b wspomnianego rozporządzenia. Ze względu na swój charakter płatność ta nie jest związana z obszarem rolnym, dlatego przepisy dotyczące pojedynczego wniosku zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 796/2004 nie mają zastosowania do tego systemu płatności. W związku z tym należy odpowiednio zmienić definicję systemów wsparcia związanych z powierzchnią upraw oraz przyjąć właściwą procedurę wykonawczą.
- (3) Przepisy dotyczące płatności z tytułu cukru, o których mowa w rozdziale 10e rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, uległy przedawnieniu i powinny zostać skreślone.

(4) Konieczne jest ustanowienie terminu, do którego Bułgaria i Rumunia ustalą proporcje trwałych użytków zielonych, które należy utrzymać na szczeblu każdego z tych państw członkowskich. Należy również ustalić ostateczny termin, do którego Komisja powinna zostać poinformowana o przyjęciu wymienionych proporcji.

(5) W następstwie wprowadzenia przejściowej płatności z tytułu owoców i warzyw przewidzianej w rozdziale 10g rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz przejściowej płatności z tytułu owoców miękkich przewidzianej w rozdziale 10h tego rozporządzenia należy zmienić rozporządzenie (WE) 796/2004 w odniesieniu do procedury wykonawczej.

(6) W związku z wprowadzeniem systemu płatności jednolitych oraz oddzieleniem płatności obszarowej od produkcji nie ma potrzeby, aby kontrole na miejscu w odniesieniu do tych płatności pozostawały niezapowiedziane we wszystkich przypadkach. Należy ponadto wyjaśnić przypadki, kiedy kontrole na miejscu dotyczące zasady współzależności muszą być niezapowiedziane, w szczególności aby uniknąć ukrywania faktu nieprzestrzegania zasad lub występowania nieprawidłowości.

(7) Z doświadczenia wynika, że należy przyjąć bardziej elastyczne podejście do stosowania minimalnej ilości kontroli w odniesieniu do kontroli dotyczących przestrzegania zasady współzależności. Państwo członkowskie powinno mieć możliwość przeprowadzenia minimalnej ilości kontroli nie tylko na szczeblu właściwego organu kontroli, lecz także na szczeblu agencji płatniczej lub w odniesieniu do danego przepisu lub normy bądź grupy przepisów lub norm. Ponadto w przypadku gdy próbka kontrolna musi być zwiększona ponad minimalny poziom procentowy z powodu wykrycia dużej liczby niezgodności, w zakres rozszerzonej próbki powinny wchodzić przypadki objęte odnośnymi przepisami lub normami, a nie wszystkie przypadki dotyczące obszaru podlegającego zasadzie współzależności. Należy zatem odpowiednio zmienić odnośne przepisy w rozporządzeniu (WE) nr 796/2004.

(8) Ponadto z doświadczenia wynika, że wybór próbki kontrolnej w celu poddania jej kontroli na miejscu może zostać usprawniony poprzez powierzenie wyboru takiej próbki nie tylko właściwemu organowi kontroli, lecz także agencji płatniczej lub też dzięki wyborowi próbki pod kątem danego przepisu lub normy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1276/2007 (Dz.U. L 284 z 30.10.2007, str. 11).

⁽²⁾ COM(2007) 147 wersja ostateczna, 29.3.2007.

⁽³⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 972/2007 (Dz.U. L 216 z 21.8.2007, str. 3).

- (9) Fakt, że poszczególne przepisy dotyczące kontroli przestrzegania zasady współzależności ustalają minimalną ilość przeprowadzanych kontroli na różnym poziomie, jeszcze bardziej utrudnia państwom członkowskim ich organizację. W odniesieniu do kontroli na miejscu dotyczących przestrzegania zasady współzależności należy zatem wprowadzić wspólny wskaźnik kontroli. Tym niemniej każdy przypadek niezgodności stwierdzony w trakcie kontroli na miejscu wynikającej z przepisów sektorowych powinien zostać zgłoszony i podlegać dalszej procedurze właściwej dla zasady współzależności.
- (10) Wybór próbek poddawanych kontroli na miejscu pod kątem przestrzegania zasady współzależności może zostać usprawniony poprzez uwzględnienie, w trakcie analizy ryzyka, faktu uczestnictwa rolników w systemie doradztwa rolniczego przewidzianym w art. 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz we właściwych systemach certyfikacji. Jeżeli uczestnictwo to zostanie uwzględnione, należy jednak wykazać, że z rolnikami biorącymi udział w tych systemach wiąże się mniejsze ryzyko niż z rolnikami, którzy w nich nie uczestniczą.
- (11) Aby zapewnić reprezentatywność próbki wytypowanej w celu poddania jej kontroli na miejscu pod kątem przestrzegania zasady współzależności, pewna jej część powinna być wybierana losowo. W przypadku gdy liczba kontroli na miejscu przeprowadzanych pod kątem przestrzegania zasady współzależności ulega zwiększeniu, możliwe jest również zwiększenie wartości procentowej rolników wybieranych losowo na potrzeby tych kontroli.
- (12) Celem umożliwienia jak najwcześniejszego rozpoczęcia kontroli na miejscu pod kątem przestrzegania zasady współzależności w danym roku, nawet zanim zostaną zgromadzone wszystkie dane zawarte w formularzach wniosków, należy umożliwić wytypowanie częściowej próbki kontrolnej w oparciu o dane, które są już dostępne.
- (13) Kontrole na miejscu przeprowadzane pod kątem przestrzegania zasady współzależności wymagają zazwyczaj kilku wizyt w gospodarstwie rolnym. Aby zmniejszyć obciążenie tak rolników, jak i organów administracji, kontrole te mogą ograniczać się do jednej wizyty kontrolnej. Należy określić termin takiej wizyty. Państwa członkowskie powinny jednak dopilnować przeprowadzenia, w ciągu tego samego roku kalendarzowego, reprezentatywnych i skutecznych kontroli dotyczących spełniania wymogów i norm pozostających jeszcze do skontrolowania.
- (14) W odniesieniu do kontroli na miejscu, przeprowadzanych pod kątem przestrzegania kryteriów kwalifikowalności, ograniczenie rzeczowych inspekcji do kontroli próbek danego obszaru okazało się skuteczne. Właściwe jest zatem rozszerzenie tej możliwości, o ile ma to zastosowanie, na kontrole na miejscu przeprowadzane pod kątem przestrzegania zasad współzależności. Jeżeli jednak kontrola próbek wykaże nieprawidłowości, wielkość kontrolowanej próbki należy zwiększyć. Zasada ta jest również stosowana, gdy ustawodawstwo danego aktu prawnego i normy przewiduje taką kontrolę.
- (15) W celu uproszczenia kontroli na miejscu i lepszego wykorzystania istniejących możliwości kontrolnych należy ustanowić zastąpienie kontroli w gospodarstwie rolnym kontrolami administracyjnymi lub kontrolami w przedsiębiorstwach w przypadkach, gdy skuteczność tych kontroli jest co najmniej równa skuteczności kontroli przeprowadzanych na miejscu.
- (16) Przeprowadzając kontrole na miejscu, państwa członkowskie powinny mieć ponadto możliwość posługiwania się obiektywnymi wskaźnikami właściwymi dla niektórych wymogów lub norm. Wskaźniki te powinny jednak mieć bezpośredni związek z odnośnymi wymogami lub normami i obejmować wszystkie elementy poddawane kontroli.
- (17) Zgodnie z art. 66 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 w przypadku stwierdzenia określonej niezgodności stosuje się obniżkę w roku, w którym został złożony wniosek. Logicznie rzecz biorąc, kontrola na miejscu powinna być przeprowadzona w tym samym roku, w którym został złożony wniosek. Należy to uściślić w rozporządzeniu (WE) nr 796/2004.
- (18) Rolnicy powinni zostać poinformowani o wszelkich niezgodnościach stwierdzonych w wyniku kontroli na miejscu. Należy ustalić termin, w którym rolnicy powinni otrzymać taką informację. Jednakże przekroczenie takiego terminu nie powinno zwalniać odnośnych rolników z poniesienia konsekwencji, które określona niezgodność za sobą pociąga.
- (19) Obecne przepisy w sprawie obniżek stosowanych w przypadku wystąpienia powtarzających się niezgodności nie uwzględniają ich ewentualnej poprawy lub pogorszenia. Aby zachęcać zainteresowanych raczej do poprawy sytuacji niż do jej pogorszenia, przy ustalaniu odsetka należy uwzględnić ewentualną ewolucję sytuacji i pomnożyć go przez 3 przy pierwszym powtórzeniu się nieprawidłowości.
- (20) Wprowadzenie nowych programów pomocowych do systemu płatności bezpośrednich wymaga uaktualnienia odesłań do pułapów budżetowych, o których mowa w art. 71a rozporządzenia (WE) nr 796/2004.

- (21) W niektórych przypadkach niesłusznie przyznane uprawnienia do płatności odpowiadają niewielkim kwotom, natomiast ich odzyskiwanie wiąże się ze znacznym obciążeniem administracyjnym. Mając na uwadze uproszczenie oraz proporcję między obciążeniem administracyjnym i kwotą do odzyskania, uzasadnione jest wprowadzenie minimalnej kwoty podlegającej procedurze odzyskiwania.
- (22) Zmiany przewidziane w niniejszym rozporządzeniu odnoszą się do wniosków pomocowych dotyczących lat lub okresów premiowych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2008 r. Niniejsze rozporządzenie powinno być zatem stosowane od dnia 1 stycznia 2008 r.
- (23) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 796/2004.
- (24) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 796/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) punkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) »systemy pomocy obszarowej«: oznaczają system płatności jednolitych, płatność z tytułu chmielu dla uznanych grup producentów, o których mowa w art. 68a akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, oraz wszystkie systemy pomocy ustanowione zgodnie z tytułami IV i IVa wymienionego rozporządzenia, z wyjątkiem systemów ustanowionych zgodnie z rozdziałami 7, 10f, 11 i 12 wspomnianego tytułu IV, z wyjątkiem oddzielnej płatności z tytułu cukru ustanowionej w art. 143b lit. a) tego rozporządzenia oraz z wyjątkiem oddzielnej płatności z tytułu owoców i warzyw ustanowionej w art. 143bb wymienionego rozporządzenia;”

b) punkt 32 otrzymuje brzmienie:

„32) »akt«: oznacza każdą dyrektywę oraz rozporządzenie ujęte w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, jednak dyrektywa oraz rozporządzenia zawarte w pkt 7 i 8 załącznika III do tego rozporządzenia stanowią jeden akt;”

2) w art. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„7. W odniesieniu do Bułgarii i Rumunii odnośny stosunek ustala się następująco:

a) trwałe użytki zielone oznaczają trwałe użytki zielone zadeklarowane przez rolników w 2007 r. zgodnie z art. 14 ust. 1 niniejszego rozporządzenia;

b) całkowity obszar rolny stanowi całkowity obszar rolny zadeklarowany przez rolników w 2007 r.”;

3) w art. 13 przed ust. 14 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„13a. W przypadku wniosku o przyznanie przejściowych płatności z tytułu owoców i warzyw, o których mowa w tytule IV rozdział 10g rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, lub wniosku o przyznanie przejściowych płatności z tytułu owoców miękkich, o których mowa w rozdziale 10h wymienionego tytułu, pojedynczy wniosek powinien zawierać kopię umowy o przetwarzanie lub zobowiązanie dotyczące dostaw zgodnie z art. 171db rozporządzenia (WE) nr 1973/2004.

Państwa członkowskie mogą ustalić, że informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą być dostarczone osobno w późniejszym terminie, lecz nie później niż dnia 1 grudnia w roku złożenia wniosku.”;

4) w części II tytuł II nagłówek rozdziału IIIa otrzymuje brzmienie:

„WSPARCIE DLA PRODUCENTÓW BURAKÓW CUKROWYCH I TRZCINY CUKROWEJ, ODDZIELNA PŁATNOŚĆ Z TYTUŁU CUKRU I ODDZIELNA PŁATNOŚĆ Z TYTUŁU OWOCÓW I WARZYW”

5) w art. 17a wprowadza się następujące zmiany:

a) nagłówek otrzymuje brzmienie:

„Wymogi dotyczące wniosków pomocowych o przyznanie wsparcia dla producentów buraków cukrowych i trzciny cukrowej oraz oddzielnych płatności z tytułu cukru i oddzielnej płatności z tytułu owoców i warzyw”

b) w ust. 1 słowa wprowadzające otrzymują brzmienie:

„Rolnicy ubiegający się o wsparcie dla producentów buraków cukrowych i trzciny cukrowej, przewidziane w tytule IV rozdział 10f rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, rolnicy ubiegający się o oddzielną płatność z tytułu cukru, przewidzianą w art. 143ba wspomnianego rozporządzenia, oraz rolnicy ubiegający się o oddzielną płatność z tytułu owoców i warzyw, przewidzianą w art. 143bb tego rozporządzenia, składają wniosek o pomoc zawierający wszystkie informacje niezbędne do ustalenia kwalifikowalności do otrzymania pomocy, a w szczególności:”;

c) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek o wsparcie dla producentów buraków cukrowych i trzciny cukrowej, o oddzielną płatność z tytułu cukru lub o oddzielną płatność z tytułu owoców i warzyw składa się w terminie ustalonym przez państwo członkowskie, nie później niż do dnia 15 maja oraz, w przypadku Estonii, Łotwy i Litwy, nie później niż do dnia 15 czerwca.”;

6) w części II tytuł III rozdział I dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Artykuł 23a

1. Kontrole na miejscu mogą być zapowiadane, jeżeli nie zagraża to celowi kontroli. Zawiadomienie o kontroli następuje z wyprzedzeniem ściśle ograniczonym do koniecznego minimum, nieprzekraczającym 14 dni.

W przypadku kontroli na miejscu odnoszących się do wniosków o pomoc z tytułu inwentarza żywego okres wyprzedzenia, wymieniony w akapicie pierwszym, nie może przekraczać 48 godzin z wyjątkiem uzasadnionych przypadków. Ponadto jeżeli ustawodawstwo danych aktów prawnych i norm dotyczących zasady współzależności wymaga, aby kontrole na miejscu miały niezapowiedziany charakter, wymienione zasady mają również zastosowanie w przypadku kontroli na miejscu przeprowadzanych pod kątem przestrzegania zasady współzależności.

2. W stosownych okolicznościach kontrole na miejscu przewidziane w niniejszym rozporządzeniu i wszelkie inne kontrole przewidziane w przepisach Wspólnoty przeprowadza się w tym samym czasie.”;

7) skreśla się art. 25;

8) artykuły 44 i 45 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 44

Minimalna ilość kontroli

1. Właściwy dla celów kontroli organ przeprowadza kontrolę w zakresie wymogów lub norm, za które odpowiada, obejmującą przynajmniej 1 % wszystkich rolników składających wnioski o przyznanie pomocy w ramach programów pomocy z tytułu dopłat bezpośrednich w rozumieniu art. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, za które organ ten jest odpowiedzialny.

Minimalna ilość przeprowadzanych kontroli, o których mowa w akapicie pierwszym, może być realizowana na szczelbu każdego organu właściwego dla celów kontroli lub może się odnosić do każdego aktu prawnego lub normy bądź grupy aktów lub norm. Tam, gdzie kontrole nie są przeprowadzane przez agencje płatnicze zgodnie

z art. 42, minimalna ilość kontroli może być tym niemniej realizowana na szczelbu poszczególnych agencji płatniczych.

Jeżeli ustawodawstwo danego aktu prawnego lub normy ustala minimalne ilości przeprowadzanych kontroli, należy stosować się do tych ustaleń zamiast do ilości minimalnej ustalonej w akapicie pierwszym. Państwa członkowskie mogą również zdecydować, że o wszelkich przypadkach niezgodności stwierdzonych w trakcie kontroli na miejscu w ramach ustawodawstwa danego aktu prawnego lub normy, które zostały przeprowadzone na próbie innej niż próbka wymieniona w akapicie pierwszym, należy poinformować organ właściwy dla celów kontroli, odpowiedzialny za dany akt prawny lub normę, który podejmuje właściwe kroki w tym zakresie. W takich przypadkach mają zastosowanie postanowienia niniejszego tytułu.

2. Jeżeli kontrole na miejscu wykazują istotne niezgodności względem danego aktu prawnego lub danej normy, ilość przeprowadzanych kontroli na miejscu w odniesieniu do tego aktu lub tej normy jest zwiększana w następnym okresie kontrolnym.

Artykuł 45

Wybór próbki kontrolnej

1. Z zastrzeżeniem kontroli przeprowadzanych w związku z wykryciem niezgodności, o których informacje zostały w inny sposób przekazane władzom właściwym dla celów kontroli, wybór gospodarstw do kontroli zgodnie z art. 44 opiera się, tam gdzie ma to zastosowanie, na analizie ryzyka przeprowadzonej zgodnie z odpowiednimi aktami prawnymi lub na analizie ryzyka właściwej dla danych wymogów lub norm. Podstawą takiej analizy może być pojedyncze gospodarstwo, kategoria gospodarstw lub strefy geograficzne, a w przypadku opisanym w lit. b) akapitu drugiego niniejszego artykułu – także przedsiębiorstwa.

Analiza ryzyka może uwzględniać jeden z następujących czynników lub obydwa z nich:

- a) uczestnictwo rolnika w systemie doradztwa rolniczego przewidzianego w art. 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- b) uczestnictwo rolnika w systemie certyfikacji, jeśli odnosi się on do danych wymogów i norm.

1a. Aby zapewnić reprezentatywność, wybiera się losowo od 20 do 25 % minimalnej liczby rolników, którzy mają zostać poddani kontroli na miejscu w sposób przewidziany w art. 44 ust. 1 akapit pierwszy.

Jednakże jeżeli liczba rolników, którzy mają zostać poddani kontrolom na miejscu, przekracza minimalną liczbę rolników, którzy mają zostać poddani kontrolom na miejscu przewidzianym w art. 44 ust. 1 akapit pierwszy, wartość procentowa wybranych losowo rolników w dodatkowej próbie nie powinna przekraczać 25 %.

1b. W stosownych przypadkach doboru badanej próbki można dokonać przed końcem odpowiedniego okresu składania wniosków, na podstawie posiadanych danych. Prowizoryczna próba zostaje uzupełniona w chwili, gdy dostępne są już wszystkie odnośne wnioski.

2. Próbkę rolników podlegających kontroli zgodnie z art. 44 wybiera się spośród próbek rolników już wytypowanych zgodnie z art. 26 i 27, których dotyczą odnośne wymogi lub normy.

3. W drodze odstępstwa od ust. 2 próbki rolników podlegających kontroli zgodnie z art. 44 mogą być wytypowane spośród populacji rolników, których obowiązują odnośne wymogi lub normy, składających wnioski pomocowe w ramach programów wsparcia bezpośredniego w znaczeniu art. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

W takim wypadku:

a) jeżeli, na podstawie analizy ryzyka na poziomie gospodarstwa, uzna się, że osoby niebędące beneficjentami pomocy bezpośredniej są grupą o wyższym ryzyku niż rolnicy, którzy ubiegali się o pomoc, mogą zostać zastąpieni osobami niebędącymi beneficjentami pomocy. Jednak wówczas całkowita liczba skontrolowanych rolników musi osiągnąć liczbę kontroli przewidzianą w art. 44 ust. 1; powody takiego zastąpienia muszą być należycie uzasadnione i udokumentowane;

b) jeżeli okaże się to bardziej skuteczne, można przeprowadzić analizę ryzyka na poziomie przedsiębiorstw, w szczególności rzeźni, handlarzy lub dostawców – zamiast na poziomie gospodarstw. Wówczas skontrolowanych w ten sposób rolników można zaliczyć do przypadków poddanych kontroli w ramach kontroli przewidzianej w art. 44 ust. 1.

4. Możliwe jest postępowanie zgodnie z połączonymi procedurami opisanymi w ust. 2 i 3, o ile połączenie takie zwiększa skuteczność systemu kontroli.”;

9) w art. 47 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Niezależnie od przepisów akapitu pierwszego tam, gdzie osiągnięto minimalną ilość kontroli w odniesieniu do każdego aktu prawnego lub normy bądź grupy aktów lub norm zgodnie z art. 44 ust. 1, wytypowani rolnicy są poddawani kontroli pod kątem przestrzegania odnośnego aktu prawnego lub normy bądź grupy aktów i norm.

Każdy rolnik wytypowany do kontroli na miejscu powinien z reguły być kontrolowany w czasie, gdy możliwe jest skontrolowanie większości wymogów i norm, względem których został on wytypowany. Jednakże państwa członkowskie są odpowiedzialne za przeprowadzenie właściwej ilości kontroli w zakresie przestrzegania wszystkich wymogów i norm w danym roku.”;

b) po ust. 1 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Kontrole na miejscu odnoszą się, w stosownych przypadkach, do całości gruntu rolnego danego gospodarstwa rolnego. Jednakże sama inspekcja terenowa, stanowiąca część kontroli na miejscu, może ograniczyć się do próbki obejmującej co najmniej połowę odnośnych działek rolnych objętych danym wymogiem lub daną normą w tym gospodarstwie, o ile próbka ta zapewnia wysoki stopień wiarygodności i reprezentatywności kontroli w odniesieniu do wymogów i standardów. Jeżeli w toku kontroli takiej próbki ujawnione zostaną niezgodności, próbka działek rolnych poddanych kontroli ulega zwiększeniu.

Ponadto w przypadku, kiedy ustawodawstwo danych aktów prawnych lub norm tak stanowi, sama inspekcja dotycząca zgodności z wymogami i normami, będąc częścią kontroli na miejscu, może ograniczać się do reprezentatywnej próbki obiektów podlegających kontroli. Jednakże państwa członkowskie są odpowiedzialne za dopilnowanie, że kontrole odnoszą się do wszystkich wymogów i standardów, których przestrzeganie może zostać skontrolowane w trakcie wizyty.”;

c) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3. Pod warunkiem że państwo członkowskie zagwarantuje, że skuteczność kontroli jest co najmniej taka sama jak skuteczność kontroli na miejscu, kontrole w gospodarstwie rolnym można zastąpić kontrolami administracyjnymi lub kontrolami w przedsiębiorstwach, zgodnie art. 45 ust. 3 akapit drugi lit. b).

4. Realizując kontrole na miejscu, państwa członkowskie mogą wykorzystywać obiektywne wskaźniki kontroli właściwe dla niektórych wymogów i norm, o ile zagwarantują one, że skuteczność takiej kontroli dotyczącej przestrzegania odnośnych wymogów i norm jest co najmniej taka sama jak skuteczność kontroli na miejscu przeprowadzanych bez użycia wskaźników.

Wskaźniki te mają bezpośredni związek z odnośnymi wymogami lub normami i obejmują wszystkie elementy podlegające weryfikacji przy kontroli tych wymogów lub norm.

5. Kontrole na miejscu odnoszące się do próbki, o której mowa w art. 44 ust. 1, przeprowadza się w ciągu tego samego roku kalendarzowego, w którym zostały złożone wnioski.”;

10) w art. 48 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rolnicy otrzymują informacje o wszelkich stwierdzonych niezgodnościach w terminie do trzech miesięcy od dnia przeprowadzenia kontroli na miejscu.”;

11) w artykule 66 ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„4. Bez uszczerbku dla przypadków celowej niezgodności zgodnie z art. 67, w przypadku stwierdzenia powtarzającej się niezgodności wartość procentowa ustalona zgodnie z ust. 1 w odniesieniu do powtarzającej się niezgodności zostaje pomnożona przez trzy w odniesieniu do pierwszego powtórzenia. W tym celu, w przypadku gdy ta wartość procentowa została ustalona zgodnie z ust. 2, agencja płatnicza określa wartość procentową, która zostałaby zastosowana w odniesieniu do powtarzającej się niezgodności wobec danego wymogu lub normy.”;

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

12) w art. 71a ust. 2 lit. d) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W odniesieniu do systemów pomocowych wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, dla których ustalono pułap budżetowy zgodnie z art. 64 ust. 2, art. 70 ust. 2, art. 71 ust. 2, art. 110p ust. 1, art. 143b ust. 7, art. 143ba ust. 2 i art. 143bc wspomnianego rozporządzenia, dane państwo członkowskie podsumowuje kwoty wynikające z zastosowania lit. a), b) i c).”;

13) w art. 73a po ust. 2a dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2b. Państwo członkowskie może podjąć decyzję o zaniechaniu odzyskiwania niesłusznie przyznanych uprawnień do płatności, gdy całkowita kwota niesłusznie przyznana rolnikowi wynosi 50 EUR lub mniej. Ponadto gdy całkowita wartość, o której mowa w ust. 2a, wynosi 50 EUR lub mniej, państwo członkowskie może podjąć decyzję o zaniechaniu ponownego przeliczania kwot.”;

14) w art. 76 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednakże Bułgaria i Rumunia prześlą Komisji komunikat na temat proporcji ziemi stanowiącej trwałe użytki zielone w roku referencyjnym 2007, o której mowa w art. 3 ust. 7, najpóźniej do dnia 31 marca 2008 r.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wniosków o przyznanie pomocy dotyczących lat lub okresów premiowych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji